

[Svend Haugaard.]

få lovforslaget igennem. Jeg håber, at hr. K. B. Andersen vil hjælpe mig til, at det bliver fremmet på en sådan måde, at vi bliver færdige; så er vi fælles om det.

Gunhild Due: Professor Favrhojldts meninger, som de her blev citeret, er jo aldeles hårrejsende, og jeg, som er landarbejderkone og har en stor del af min omgangskreds blandt arbejderne og vel netop blandt de mennesker, som Favrhojldt sigter til, må sige, at jeg sjældent hos disse arbejdere har mødt en sådan mangel på kendskab til andre befolkningsgrupper, som professoren her åbenbarer.

Hr. Knud Bro skelnede mellem dem, som kunne noget, og de andre. Der er så at sige ikke ét menneske, som ikke har erhvervet sig en eller anden særlig kunnen eller indsigt af en eller anden art. Man skal ikke underkende den såkaldte jævne mand, og jeg er overbevist om, at havde den jævne mand ikke haft indsigt og mod til sammen med andre befolkningsgrupper at arbejde for et bedre samfund og haft mod til at bryde med gamle traditioner og fordomme samt sætte eget velfærd på spil, så var vi aldrig nået så langt her i landet, som vi trods alt er.

Uden helt at afskrive mulighederne i al fremtid for, at arbejdsglæden i sig selv kunne fremmes ved ændrede forhold på arbejdspladserne henimod det mere meningsfyldte via reel medindflydelse og den slags, må man se i øjnene, at mange mennesker har et arbejde, som ikke giver store muligheder for selvudfoldelse eller arbejdsglæde. Derfor synes jeg jo da også, at det er særlig vigtigt at være opmærksom på at skabe gode muligheder for udnyttelse af fritiden. Nu er jeg jo ny på dette lovområde og ved, at man længe har arbejdet med lovforslaget. Ved at se på de bunker af papirer, som udvalgsarbejdet allerede har affødt, kan man jo nok blive lidt forskrækket; men selv om man har drøftet mange af problemerne, ser jeg, at netop nogle af de mest spændende og for mig interessante ting er gemt til samråd med ministeren, så jeg kan altså nå at komme med til nærmere drøftelse af disse.

Jeg skal nævne et par af de for mig at se vigtige ting. For det første er der koordi-

neringen af aftenskoleundervisningen. Jeg ser nok, at fritidsnævnet skal drage omsorg for hensigtsmæssigt samarbejde, men jeg tvivler på, at det er nok, og jeg forstår ikke, at oplysningsforbundene stadig skal bruge tid og kræfter på at konkurrere om lærere og elever til sprog- og lignende regulær undervisning. Jeg står her med et udklip, hvor aften- og ungdomsskolen citerer Jyllands-Posten; dér skriver de, at man i Esbjerg har måttet opløse 116 kursushold, det er 25 pct. af de kursus, man havde derovre, og det gik især ud over sprogundervisningen. Man tager et eksempel frem om spansk kursus, hvor de tre oplysningsforbund har haft et kursus i spansk hver med 15 elever, men da disse 15 elever var så forskellige i deres standpunkter, gik det simpelt hen i stykker, fordi nogle ikke kunne følge med, og andre syntes, de fik for lidt ud af det, så alle tre spanskkursus blev nedlagt. Det er jo netop et eksempel på, at man ved sådan at konkurrere på disse områder giver befolkningen en rigtig dårlig service. Hvis man i stedet samlede sprogundervisningen i de forskellige byer under én hat, kunne man bedre sikre, at alle hold gennemførte, fordi man kunne have kursus med mange flere forskellige sværhedsgrader, så eleverne kunne få præcis den undervisning, som svarede til det trin, de stod på. Jeg vil tro, at man bedst løser problemet om koordinering ved at lade den kommunale aftenskole tage sig af grundfagene, så kunne oplysningsforbundene tage sig af den mere aktuelle og specielle oplysning. Jeg anerkender jo i høj grad oplysningsforbundenes arbejde og mener, at de har opgaver nok at løse endda. Selv om jeg også mener, at konsulentvirksomhed er en nødvendig støtte for oplysningsarbejdet, vil jeg dog også mene, at man skal passe på ikke at få en 3-4 konsulenter til at rejse rundt i hælene på hinanden, fordi den ene skal yde bistand til AOF, den anden til FOF. Det må dog være mere rationelt at lade dem operere i hver sit område eller med hver sine specialer, end det må være, at ét forbund skal have oplysning af konsulent Petersen og et andet forbund samme sted oplyses om de samme ting af konsulent Jensen.

Så er der interessegrupperne for skole-søgende børn og unge. Det synes jeg er en